06/08/2019

π. Βασίλειος Λ. Βασιλείου: “Πραγματικά, η Παναγία μας είναι Θεοτόκος”

/ Ενορίες

Επίκαιρο κείμενο (Αύγουστος 2019) του Πρωτοπρεσβυτέρου Βασίλειου Λ. Βασιλείου – ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ, ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ:

Ὁ μήνας Αὔγουστος εἶναι ὁ κατ’ ἐξοχήν μήνας ἀφιερωμένος στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Παναγιά μας. Ἀπό τήν πρώτη τοῦ μηνός ξεκινοῦμε τίς ὑπέροχες παρακλήσεις πρός αὐτήν καί μία νηστεία αὐστηρή, ὡς προετοιμασία πνευματική,

γιά νά γιορτάσουμε καί τιμήσουμε τό μεγάλο γεγονός τῆς κοιμήσεώς της καί τῆς μεταστάσεώς της πρός τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό.

Τιμοῦμε τήν Παναγιά μας ἐπειδή αὐτή σέ μέγιστο βαθμό ἔγινε μάρτυρας τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στήν Παλαιά Διαθήκη: «Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καγώ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός». (Ἠσαΐας ΜΓ΄ 10) καί στήν Καινή Διαθήκη: «Ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν πάσῃ τῇ γῇ». (Πράξ. Α΄ 8)

Πραγματικά, ἡ ἁπλή καί ἄσημη κόρη τῆς Ναζαρέτ, μέχρι τήν τελευταία πνοή τῆς ζωῆς της, ἔδινε τήν μαρτυρία πρός πάντες ὅτι, ἦταν Θεοτόκος! Ὅτι συνέλαβε, κυοφόρησε καί ἔτεκε τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἦταν Θεός καί ἄνθρωπος. Ἦταν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ σαρκωμένος. Ὁμιλοῦσε πρός ὅλους καί ἐπαναλάμβανε τό περιστατικό τοῦ εὐαγγελισμοῦ της ἀπό τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ. Ὑπενθύμιζε, ἐπίσης, σέ ὅλους τή συνάντησή της μέ τήν Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία ὅταν τήν εἶδε, εἶπε: «Πῶς ἔγινε αὐτό, νά ἔλθει στό σπίτι μου ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ μου;» Διηγιόταν ὅλα τά μεγάλα καί θαυμαστά σημεῖα πού ἔκανε ὁ Υἱός της, τίς θεραπεῖες πού κανείς ἄλλος δέν ἔκανε ποτέ, τή δημιουργία ματιῶν σέ τυφλό πού δέν εἶχε καθόλου μάτια, τίς ἀναστάσεις νεκρῶν ἀνθρώπων, βεβαιωμένων ὅτι πέθαναν, τίς διώξεις τῶν δαιμόνων ἀπό δαιμονισμένους, τίς ἀποστομωτικές ἀπαντήσεις πρός τούς Φαρισαίους καί τούς ἀρχιερεῖς, τήν τέλεια διδασκαλία του, τίς προφητεῖες πού ἐπαληθεύθηκαν πλήρως. Ἀνέφερε πάντοτε τό μέγιστο γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ της καί ὅτι τόν εἶδε ζωντανό μετά τήν σταύρωση, πρώτη αὐτή, καί πολλές φορές μετέπειτα μαζί μέ πολλούς ἄλλους, καί τελευταία φορά, ὅταν ἀνελήφθη στούς οὐρανούς.

Μέχρι τόν θάνατό της καί τά θαυμαστά σημεῖα πού ἐπακολούθησαν, δηλαδή τήν ἀνάστασή της καί τή μετάστασή της πρός τόν Θεό, ἡ Μαρία, ἡ Παναγιά μας, καί μόνο μέ τήν παρουσία της ἦταν μία μαρτυρία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Πραγματικά, ἡ Παναγιά μας εἶναι Θεοτόκος καί δίνει τή μαρτυρία ὅτι, ὁ ἀληθινός Θεός, τό δεύτερο πρόσωπο, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔγινε δι’ αὐτῆς ἄνθρωπος. Καί ἡ σωτηρία μας πραγματώνεται δι’ αὐτῆς τῆς μαρτυρίας, τήν ὁποία πρέπει νά δίνουμε ἐμεῖς ὅλοι οἱ πιστοί. Ὄχι μόνο νά πιστεύουμε στή μαρτυρία τῆς Θεοτόκου ἀλλά καί νά δίνουμε κι ἐμεῖς πρός τόν κόσμο αὐτήν τήν μαρτυρία ὅτι, ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά σώσει τούς ἀνθρώπους.

Γι’ αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἀνά τούς αἰῶνες, εἰκονίζει τήν Θεοτόκο πάντοτε μαζί μέ τόν υἱό της στήν ἀγκαλιά της, ὡς βρεφοκρατούσα. Καί τό κέντρο εἶναι ἡ Θεοτόκος, διά τῆς ὁποίας γίνεται ὁ Θεός ἄνθρωπος καί διά τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατά χάριν Θεός. Ἡ Θεοτόκος εἶναι ὁ μέγιστος ἄνθρωπος, ὁ

ὑψηλότερος, ὁ ἁγιότερος, ὁ ἐνδοξότερος, ὁ πρῶτος μέσα σ’ ὁλόκληρη τήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Μετά τήν Θεοτόκο, ὅλοι οἱ δίκαιοι της Παλαιᾶς Διαθήκης καί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἔδωσαν καί αὐτοί τήν μαρτυρία τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ μέσα στόν κόσμο, ὁ καθένας στήν ἐποχή του καί στό περιβάλλον του. Στήν Καινή Διαθήκη ἡ μαρτυρία συγκεκριμενοποιεῖται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός. Καί τήν μαρτυρία γιά τήν θεότητά του, τήν δίνουν: πρῶτος ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, μετά ἡ Ἐλισάβετ, ἔπειτα οἱ ἄγγελοι κατά τήν γέννηση, οἱ μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ὁ πρεσβύτης Συμεών, ἡ προφήτις Ἄννα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἡ Ἐκκλησία ὁλόκληρη.

Καί ὅλους αὐτούς, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τούς ὀνομάζει μάρτυρες: (Ἀποκ. ΣΤ΄ 9) «Καί ὅτε ἤνοιξε τήν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τάς ψυχάς τῶν ἐσφαγμένων διά τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί διά τήν μαρτυρίαν ἥν εἶχον». (Ἀποκ. ΙΖ΄ 6) «Καί εἶδον τήν γυναίκαν μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καί ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ». Οἱ τελευταῖοι δέ μάρτυρες, σύμφωνα πάλι μέ τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, θά εἶναι ὁ προφήτης Ἠλίας καί ὁ δίκαιος Ἐνώχ, οἱ ὁποῖοι θά δώσουν τή μαρτυρία γιά τόν Ἰησοῦ ὅτι εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ὁ ἀληθινός Μεσσίας – Χριστός, καί θά ὑποδείξουν στούς ἀνθρώπους τόν ψευδομεσσία, τόν Ἀντίχριστο. «Καί δώσω τοῖς δυσί μάρτυσί μου καί προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους». (Ἀποκ. ΙΑ΄ 3)

Ὅλοι αὐτοί οἱ μάρτυρες, ὅσοι θά δώσουν τήν μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τόν λόγο τους καί μέ τή ζωή τους, πρός τόν κόσμο, ὅλοι αὐτοί θά ἀξιωθοῦν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γιατί; Ἐπειδή τόν ὁμολόγησαν μπροστά στούς ἀνθρώπους, θά τούς ὁμολογήσει καί ὁ Ἰησοῦς ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός του, πού βρίσκεται στούς οὐρανούς. Θά τούς εἰσαγάγει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ Πατρός, δηλαδή θά σωθοῦν. (Ματθ. Ι΄ 32 – 33)

Ἡ Ἐκκλησία μας, γι’ αὐτόν τόν λόγο ἐνθυμεῖται καί τιμᾶ ὅλους τούς ἁγίους. Γιά νά μᾶς θυμίζουν τήν μαρτυρία τους, τήν ὁποία ἔδωσαν γιά τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, κατά τή διάρκεια τῆς ζωῆς τους. Καί γιά ἕναν ἄλλο λόγο, γιά νά γίνουν τά πρότυπά μας, ὥστε νά γίνουμε κι ἐμεῖς μάρτυρες.

Ἡ Θεοτόκος καί οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί οἱ ἅγιοι Πάντες, αὐτοί οἱ ἀκριβεῖς καί θαρραλέοι μάρτυρες τῆς μέγιστης καί ζωηφόρου μαρτυρίας τῆς θεανθρωπότητας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἀναστάσεώς του, προβάλλουν διαχρονικά τήν μαρτυρία τους καί μᾶς καλοῦν νά τή δίνουμε κι ἐμεῖς στήν ἐποχή μας.

Μέ τήν εὐχή καί τήν ἐλπίδα

νά γίνει ἡ ζωή ὅλων μας μαρτυρία Χριστοῦ

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου